

عنوان مقاله:

آسیب شناسی و شاخص های بستر سازی امنیت اجتماعی از منظر اسلام

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی امنیت، پیشرفت و توسعه پایدار مناطق مرزی، سرزمینی و کلانشهرها، راهکارها و چالش ها با محوریت پدافند غیر عامل و مدیریت بحران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی شاملویی - رئیس گروه و هیئت علمی دانشگاه افسری امام علی (ع)

محمدحسین فتحی - عضو هیئت علمی دانشگاه افسری امام علی (ع)

محمدعلی خلیجی - استادیار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

امنیت به معنای فقدان ترس و وحشت از هر گونه تهدیدی است. امنیت در حقیقت نوعی احساس از فقدان ترس و تهدید در شخص، گروه یا جامعه است که آرامش روحی و روانی را موجب می شود. البته امنیت فردی بیش تر در شکل آرامش روانی خود را به نمایش می گذارد، ولی امنیت اجتماعی به این معناست که جامعه فارغ از تهدید از دست دادن همه یا بخشی از جمعیت، دارایی یا خاک خود به سر برد. امنیت را می توان در چهار سطح فردی، گروهی، ملی و جهانی شناسایی و تحلیل کرد. هم چنین امنیت را می توان به امنیت داخلی و خارجی، امنیت اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، نظامی و مانند آن دسته بندی کرد. آن چه مهم است احساس فقدان ترس و وحشت از تهدید بیرونی و خارجی است که همان امنیت است. آن چه در این نوشتار مورد توجه قرار گرفته است، امنیت در زندگی اجتماعی است و مباحث امنیت و آرامش روانی و شخصی بیرون از مقصود این مطلب است. لذا برقراری امنیت اجتماعی برپایه عواملی مانند ایمان، رعایت اخلاق، پرهیز از اسراف، ادای واجبات مالی، اقامه ی نماز، صله ی رحم، مشارکت همگانی، نظم، حاکمیت دین، عدالت همه جانبه، امر به معروف و نهی از منکر، آگاهی بخشی و رفتار دولت و حاکمان می باشد. با رعایت و توجه به عوامل فوق، امنیت اجتماعی در جامعه برقرار و تثبیت خواهد شد.

کلمات کلیدی:

امنیت، امنیت اجتماعی، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/875932>

